

I

(Ανακωνώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 26ης Ιανουαρίου 1994

στην υπόθεση C-381/92: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας ⁽¹⁾*(Παράβαση — Οδηγίες 88/407/ΕΟΚ και 90/120/ΕΟΚ σχετικά με το κατεψυγμένο σπέρμα βοοειδών — Οδηγία 88/658/ΕΟΚ σχετικά με τα προϊόντα με βάση το κρέας — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο)*

(94/C 76/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-381/92, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Christopher Doeksey) κατά Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: Louis J. Dockery) που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θέσει σε ισχύ εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 88/407/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1988 για τον καθορισμό των αιτιήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και στις εισαγωγές κατεψυγμένου σπέρματος βοοειδών ⁽²⁾, την οδηγία 90/120/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 1990 για την τροποποίηση της οδηγίας 88/407/ΕΟΚ ⁽³⁾ και την οδηγία 88/658/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 1988 για την τροποποίηση της οδηγίας 77/99/ΕΟΚ περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών προϊόντων με βάση το κρέας ⁽⁴⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (εισηγητή), προέδρους τμήματος, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: G. Tesouro, γραμματέας: J.-G. Giraud, εξέδωσε στις 26 Ιανουαρίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Παραλείποντας να θέσει σε ισχύ εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 88/658/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 1988 για την τροποποίηση της οδηγίας 77/99/ΕΟΚ περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών προϊόντων με βάση το

κρέας, η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ.

2. Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 306 της 24. 11. 1992.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 194 της 22. 7. 1988, σ. 10.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 71 της 17. 3. 1990, σ. 37.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 382 της 31. 12. 1988, σ. 15.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 2ας Φεβρουαρίου 1994

στην υπόθεση C-315/92 (αίτηση του Landgericht Berlin για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Verband Sozialer Wettbewerb eV κατά Clinique Laboratories SNC και Estée Lauder Cosmetics GmbH ⁽¹⁾*(Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Ονομασία καλλυντικού προϊόντος ενέχουσα τον κίνδυνο παραπλανήσεως του καταναλωτή)*

(94/C 76/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-315/92 που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Landgericht Berlin προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Verband Sozialer Wettbewerb eV και 1. Clinique Laboratories SNC 2. Estée Lauder Cosmetics GmbH, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 30 και 36 της συνθήκης ΕΚ, επ' ευκαιρία της απαγορεύσεως χρήσεως της ονομασίας καλλυντικού προϊόντος, ενέχουσας τον κίνδυνο παραπλανήσεως του καταναλωτή, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα, συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, R. Joliet, G. C. Rodríguez Iglesias και F. Grévisse (εισηγητή), δικαστές· γενικός εισαγγελέας: C. Gulmann, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Φεβρουαρίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 30 και 36 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1976 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικό μέτρο που απαγορεύει την εισαγωγή και την εμπορία προϊόντος που χαρακτηρίζεται και προσφέρεται ως καλλυντικό, στηρίζει δε την απαγόρευση αυτή στο λόγο ότι το εν λόγω προϊόν φέρει την ονομασία *Clinique*.

(¹) ΕΕ αριθ. C 214 της 20. 8. 1992.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 3ης Φεβρουαρίου 1994

στην υπόθεση C-308/87: **Alfredo Grifoni** κατά **Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας (ΕΚΑΕ)** (¹)

(**Εξωσυμβατική ευθύνη — Αποκατάσταση ζημίας**)

(94/C 76/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-308/87, Alfredo Grifoni, κύριος της ομώνυμης επιχείρησής, κάτοικος Ispra, Varese (Ιταλία), via G. Galilei, εκπροσωπούμενος από τους Michele Tamburini και Franco Colussi, δικηγόρους Μιλάνου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του τελευταίου, 36, rue de Wiltz, κατά Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας (ΕΚΑΕ), εκπροσωπούμενης από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πληρεξούσιος: Lucio Gussetti, επικουρούμενος από τον Paolo de Caterini, δικηγόρο Ρώμης, και τον Étienne Boen, γενικό γραμματέα της ασφαλιστικής εταιρίας SA Fidelitas, ως εμπειρογνώμονα), που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί η ευθύνη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας για τη ζημία που υπέστη συνεπεία ατυχήματος ο ενάγων και, επομένως, να υποχρεωθεί η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενεργείας να αποκαταστήσει την εν λόγω ζημία, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, M. Díez de Velasco, K. N. Κακούρη (εισηγητή), P. J. G. Kartheyn και J. L. Murray, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: G. Tesauro, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 3 Φεβρουαρίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον ενάγοντα ως αποζημίωση το ποσό των 268 210 529 ιταλικών λιρών.
2. Το ποσό αυτό αυξάνεται κατά τους τόκους υπερμεριείας προς 8% ετησίως από την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως.
3. Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα, με εξαίρεση τα έξοδα της διαταχθείσας από το Δικαστήριο

ιατρικής πραγματογνωμοσύνης τα οποία θα φέρει κατά το ήμισυ έκαστος των διαδίκων.

(¹) ΕΕ αριθ. C 307 της 17. 11. 1987, ΕΕ αριθ. C 109 της 3. 5. 1990.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 3ης Φεβρουαρίου 1994

στην υπόθεση C-13/93 (αίτηση του **cour du travail de Liège** για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Office national de l'emploi (Onem)** κατά **Madeleine Minne** (¹)

(**Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Νυκτερινή εργασία των γυναικών**)

(94/C 76/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-13/93, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του *cour de travail de Liège* (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατά εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *Office national de l'emploi (Onem)* και *Madeleine Minne*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 5 της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 9ης Φεβρουαρίου 1976 περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (²), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, K. N. Κακούρη, F. A. Schockweiler, P. J. G. Kartheyn (εισηγητή) και J. L. Murray, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: G. Tesauro, γραμματέας: J.-G. Giraud, εξέδωσε στις 3 Φεβρουαρίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 5 της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 9ης Φεβρουαρίου 1976 περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας απαγορεύει στα κράτη μέλη που προβλέπουν απαγόρευση της νυκτερινής εργασίας, τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες, να διατηρούν σε ισχύ διαφορετικά συστήματα παρεκκλίσεων, τα οποία διαφέρουν μεταξύ τους κυρίως ως προς τη διαδικασία θεσπίσεως των παρεκκλίσεων και τη διάρκεια της επιτρεπόμενης νυκτερινής εργασίας, εφόσον η διαφορά αυτή δεν δικαιολογείται από την ανάγκη εξασφαλίσεως της προστασίας της γυναίκας, ιδίως όσον αφορά την εγκυμοσύνη και τη μητρότητα. Το άρθρο 5 της οδηγίας δεν μπορεί να εφαρμοστεί κατά το μέτρο κατά το οποίο οι εθνικές αυτές διατάξεις θεσπίστηκαν για να εξασφαλιστεί η εκ μέρους του κράτους μέλους εκτέλεση υποχρεώσεων που υπέχει από διεθνή σύμβαση που συνήφθη με τρίτα κράτη πριν από την έναρξη ισχύος της συνθήκης.

(¹) ΕΕ αριθ. C 50 της 20. 2. 1993.

(²) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70.